

GUIDELINES FOR ACADEMIC WRITING

TYPICAL FEATURES OF ACADEMIC ENGLISH - ADDED TO www.en.fel.zcu.cz

POZNÁMKY:

K BODU 4: angl. slovní zásoba je v podstatě složena ze dvou vrstev – slova germánského původu (*of Anglo-Saxon origin, Old English vocabulary*) + normanského původu (*of Norman origin*), dále pak slov přejatých později (*Latin and Greek* – viz dále), což souvisí s historií země. Slovní zásoba germánského původu jsou většinou slova méně formální, jedno či dvouslabičná. Označují většinou činnosti či předměty týkající se běžného života (např. slovesa *go, get, take, put* atd.). Do odborného akademického textu se nehodí (až na výjimky), takže např. frázová slovesa se prakticky nepoužívají (tj. slovesa typu *look at, look for, look after, look forward to* atd.). Naproti tomu slova normanského původu + později (hlavně v době renesance) přejímaná slova latinského či řeckého původu jsou považována za formální a v odborných akademických textech se používají hojně. Slova normanského původu se vztahovala většinou k činnostem vládnoucích vrstev – majetku, politice, vojenství atd., slova latinská a řecká ke kultuře, filozofii, vědě atd. Často v angl. narazíme na dvojice slov, která mají v podstatě velmi podobný význam, ale liší se stylem (*to keep – to maintain, to get – to obtain, to take part – to participate*). Většinou platí, že slova krátká jsou méně formální než slova víceslabičná.

K BODU 7: nejdůl. výjimka: *carry out – to carry out research, experiments, ...*

K BODU 8: tyto výrazy spíše patří do kategorie *linking expressions = linkers = logical connectors = signpost words*. Jsou to z hlediska gramatiky různé slovní druhy (ne pouze předložky či spojky), které slouží ke spojování myšlenek do vět a vět do odstavců. V angl. se používají velmi často, i tam, kde je čeština nepotřebuje. Název *signpost words* proto, že ukazují na význam následující věty: např. máme-li větu se spojkou *BUT*, víme, že po této spojce bude následovat tvrzení odporovací. Tato kategorie je velmi široká, patří sem spojky (*and, because, ...*), zájmena vztažná (*who, that, ...*), příslovce (*consequently, ...*), složené předložkové výrazy (*for this reason, ...*) atd.

K BODU 9: pasívum se používá velmi často (určitou výjimkou je matematika), rozhodně se nedoporučuje používat osobní zájmena, v žádném případě nelze oslovovat čtenáře (např. *as you can see in the figure* je nepřijatelné). Zájmeno *I* (já) je zcela nepřijatelné. Namísto toho se užívá *we*, i když autor práce je jen jeden. Anglické *we* je jiné než české: nelze ho použít pro tvrzení, které má obecnou platnost, neb *we* v angl. znamená „my, co se nás to týká, my, co jsme u toho“. Tedy např. české vyjádření „máme dva základní typy motorů – zážehové a vznětové“, nebo „létáme do vesmíru“ nelze anglicky vyjádřit pomocí *we*, neb by to znamenalo, že my máme doma dva typy motorů a že naše rodina běžně létá do vesmíru. Nutno tedy použít zcela neutrální formu: *there are two basic types of motors*. Pro to, co je tzv. *common knowledge*, tedy obecně známá fakta, nelze použít *we*, ale neutrální obrat – často tedy pasívum.

K BODU 10: první uvedený příklad: častěji bývá opačné pořadí vět, tj. věta začíná infinitivem: *To obtain convincing results the experiment was repeated five times*. Za infinitivní vazbou může být čárka. Bohužel jen může, nikoli musí, což někdy působí potíže s porozuměním, zejména když je infinitivní obrat dlouhý. Identifikovat tedy začátek hlavní věty může být někdy obtížné – pomůže pravidlo o slovosledu: první podst. jméno/zájmeno, za nímž následuje sloveso v odpovídajícím tvaru, je začátkem hlavní věty.

K BODU 12: Hedging je způsob vyjadřování, kterým se ze zcela kategorického tvrzení učiní vyjádření neurčitě, méně kategorické. Používá se běžně v hovoru (nejčastěji *I think* + jeho ekvivalenty, nebo příslovce např. *maybe*), ale velmi často i v akademických textech. Ve vědeckých pracích se často nacházejí opatrná tvrzení, zejména při vyslovování hypotéz nebo při interpretaci výsledků experimentů - viz samostatná kapitola Hedging.

K BODU 13: angl. interpunkce je zcela odlišná od české – viz kapitola Punctuation, dodatky (addendum). Nejdůležitější pravidlo: NIKDY se nepíše čárka před *that*, s výjimkou spojení *that is* (= tj.)

PŘIDÁN BOD 14: často se používají zkratky - viz dodatek Addendum -Abbreviations in academic texts. Některé se v textu oddělují čárkou, někdy z obou stran. V textu je NIKDY nečteme jako zkratky, nutno číst v plném znění.

PŘIDÁN BOD 15: často se používají tzv. *noun compounds*. Jde o složené výrazy, někdy i relativně dlouhý řetěz slov jmenného charakteru, tj. podst. jmen v kombinaci s příd. jmény, příd. jmény slovesnými, zájmeny, číslovkami. Jako podst. jméno slouží poslední slovo v řadě, vše před tím má charakter přívlastku. Někdy může být obtížné těmto řetězům porozumět, někdy mohou tato spojení být i dvojznačná (pak je to ale chyba autora). Známe je z běžného jazyka, kde je ale ani jako nic mimořádného nepociťujeme – např. *post office*, dále např. *a five-year-old boy*, *a two-semester course*, *plant administrative personnel* atd. Pozor na rozdíl: *filter paper* – *paper filter*, *car battery* – *battery car*. Viz kapitola Terminology.